

XXXIX.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Bærelsfager og Bærelsposter.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 20de April 1880).

Udvalget anser det for rigtigt, at det af Justitsministeren i det andet Thing forelagte Lovforflag om Bærelsfager og Bærelsposter væsenlig stillede sig paa det Standpunkt at fremsætte de her i Landet allerede gjældende Regler og der til kun at knytte de enkelte nye eller forandrede Bestemmelser, hvortil Bærelloven giver Anledning, men uden ved denne Leilighed at komme ind paa betydeligere Ændringer i de stedfindende processuelle Forhold, saameget mere som en almindelig Reform af den danske Civilproces jo forestaar. Det følger allerede af denne Opfattelse, at Udvalget ikke har kunnet finde den i Landstinget foretagne Forandring i det oprindelige Lovforflag, hvorved alle Bærelsfager ere gjorte til Gjenstand for Gæsteretsbehandling, tilraadelig; men selv bortset fra den anførte almindelige Betragtning, maa Udvalget nære Tvivl, om den foretagne Forandring er anbefalelsesværdig. Som bemærket i Landstingens Udvalgets Betænkning ere nemlig allerede nu alle Bærelsfager imellem Handlende udenfor Kjøbenhavn undergivne Gæsteretsbehandling, medens de i Kjøbenhavn høre under Sjø- og Handelsretten, og det antages, at der herved er aabnet den fornødne Udgang til en sær hurtig Retssfølgning i de Forhold, hvor en saadan praktisk er af den største Betydning. At indføre en lignende extraordinær hurtig Følgning i Tilfælde, hvor Ikke-Handlende ere Parter i Sagen, turde dels være mindre nødvendigt, dels endog ikke uden Betænkning, naar henses til det, som er et saa væsentligt Moment i Gæsteretsprocessen, nemlig at der kun behøver at gives Afstansvarsel ved Indstævningen. Bortset herfra, ville de gjældende Regler om Bærelsposter formentlig praktisk omtrent føre til den samme Hurtighed i selve Processens Gang, i Særdeleshed naar Bestemmelsen om Doms Afgivelse inden 8 Dage gjøres anvendelig ogsaa ligeoverfor Retter, der bestaa af flere Medlemmer. Og forsaavidt der fremdeles er Forskjel paa de i Gæsteretsfager og i Bærelsfager nu foreskrevne Eksekutionsterminer, turde det være faare tvivlsomt, om det er rigtigt i alle Forhold

at give Bærelsforderinger det Fortrin med Hensyn til hurtig Fyldestgjørelse ved Eksekution, som vilde blive Følgen af, at Terminen herfor sættes til ifkun 3 Dage. Udvalget stiller derfor Forflag om, isædetfor den i Landstinget vedtagne § 2, at indsætte det oprindelige Lovforlags § 2, hvorved da ogsaa vil opnaas, at man vender tilbage til den nugældende Regel om, at Bærelsfager ere undtagne fra den tvungne Forligsprøve, der formentlig er at foretrække for den Bestemmelse i Landstingens Lovforlags § 2, at Dommeren skal mægle Forlig i Sagen, naar begge Parter møde, hvilken Bestemmelse i Praxis maa ske nok kunde give Anledning til formelle Stridigheder. — Særligt skal man endnu med Hensyn til dette Punkt bemærke, at det, som nærmest kunde tale for at indføre Gæsteretsproceduren i alle Bærelsfager, formentlig maatte være den Betragtning, at derved tilveiebragtes en Modvægt imod det særegne Fortrin i Retning af hurtig Retshjælp, som ved Lovforlagets § 9 er givet de Krav paa Sikkerhedsstillelse, der have i Medfør af Bærellovens §§ 25, 26 og 30. Udvalget, der erkjender, at denne Side af Sagen fortjener megen Opmærksomhed, foreslaar imidlertid netop af Hensyn hertil en Forandring af § 9, hvorved den befrygtede Præjudicering af Cierne af forfaldne Bærelsforderinger i Sammenstød med Bærelskreditorer, der kun have Krav paa Sikkerhedsstillelse, formentlig vil forebygges.

Det Udvalget ved de mellemiggende Paragrafer ikke finder Anledning til at gjøre videre Bemærkninger — man stiller, foruden det ovenfor antydede Forflag til § 6 om Dommens Afgivelse inden 8 Dage, alene et Forflag til § 4 om en formentlig forektere Afgivelse med Hensyn til Ansørfelen af Bærellovens Bestemmelser om Underretningens Meddelelse i visse Tilfælde — er det ifkun Lovforlagets §§ 8 og 9, hvorved man endnu skal tilføie nogle Bemærkninger. Det maa selvfølgelig anerkjendes, at det er nødvendigt at give særegne Regler for det ved Bærellovens §§ 25, 26 og 30 indførte Rettsinstitut, nemlig Bærel-